

Briselē, 2022. gada 12. maijā
(OR. en)

Starpiestāžu lieta:
2021/0411(COD)

8267/4/22
REV 4

LIMITE

IXIM 94
ENFOPOL 202
JAI 509
CODEC 522
COMIX 201

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepri. dok. Nr.:	14205/21; 6529/22; 7210/22
K-jas dok. Nr.:	COM(2021) 782 final
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par informācijas apmaiņu starp dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm un ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI

Pielikumā pievienota grozīta prezidentvalsts kompromisa priekšlikumu redakcija attiecībā uz minēto direktīvas priekšlikumu.

Jaunais teksts salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskatīto redakciju ir atzīmēts slēpinātā treknrakstā un pasvītrots, savukārt svītrotais teksts ir atzīmēts ar [...].

Iepriekšējās izmaiņas salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu ir atzīmētas šādi: jaunais teksts ir atzīmēts **treknrakstā** un svītrotais teksts – ar [...].

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par informācijas apmaiņu starp dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm un ar ko atceļ
Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 87. panta 2. punkta

a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Starpvalstu apdraudējumi, kas saistīti ar noziedzīgām darbībām, liek sagatavot saskaņotu, mērķorientētu un pielāgotu atbildi. Lai arī valstu iestādes, kas rīkojas uz vietas, ir tās, kas pirmajās rindās cīnās pret organizēto noziedzību un terorismu, rīcība Savienības līmenī ir ārkārtīgi svarīga, lai nodrošinātu efektīvu un rezultatīvu sadarbību, tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu. Turklāt organizētā noziedzība un terorisms jo īpaši liecina par saikni starp iekšējo un ārējo drošību. Šie apdraudējumi izplatās pāri robežām un izpaužas organizētās noziedzības un teroristu grupējumos, kas iesaistās dažādās noziedzīgās darbībās.

- (2) Teritorijā bez iekšējās robežkontroles policijas darbiniekiem vienā dalībvalstī saskaņā ar piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem vajadzētu būt iespējai iegūt vienlīdzīgu piekļuvi informācijai, kas pieejama viņu kolēģiem citā dalībvalstī. Šajā sakarā tiesībaizsardzības iestādēm būtu rezultatīvi un pēc būtības jāsadarbojas visā Savienībā. Tādēļ būtiska to pasākumu sastāvdaļa, kuri ir pamatā sabiedriskajai drošībai savstarpēji atkarīgā teritorijā bez iekšējās robežkontroles, ir policijas sadarbība attiecīgās informācijas apmaiņā tiesībaizsardzības nolūkos. Informācijas apmaiņa par noziegumiem un noziedzīgām darbībām, tostarp terorismu, kalpo vispārējam mērķim – aizsargāt fizisko personu drošību.
- (3) Informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm noziedzīgu nodarījumu novēršanas un atklāšanas nolūkā reglamentē Konvencija, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu ¹ un kas pieņemta 1990. gada 19. jūnijā, jo īpaši tās 39. un 46. pants. Ar Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI ² tika daļēji aizstāti minētie noteikumi un ieviesti jauni noteikumi par informācijas un izlūkdatu apmaiņu starp dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm.
- (4) Izvērtējumos, tostarp izvērtējumos, kas veikti saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1053/2013 ³, norādīts, ka Pamatlēmums 2006/960/TI nav pietiekami skaidrs un nenodrošina pienācīgu un ātru attiecīgās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Izvērtējumos arī norādīts, ka minētais pamatlēmums praksē tiek maz izmantots, daļēji tāpēc, ka praksē nav skaidri nošķirta darbības joma Konvencijai, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un darbības joma minētajam pamatlēmumam.

¹ Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.).

² Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu (OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.).

³ Padomes Regula (ES) Nr. 1053/2013 (2013. gada 7. oktobris), ar ko izveido izvērtēšanas un uzraudzības mehānismu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* piemērošanu, un ar ko atceļ Izpildu komitejas lēmumu (1998. gada 16. septembris), ar ko izveido Šengenas izvērtēšanas un īstenošanas pastāvīgo komiteju (OV L 295, 6.11.2013., 27. lpp.).

- (5) Tādēļ būtu jāatjaunina un jāaizstāj spēkā esošais tiesiskais regulējums, kas sastāv no attiecīgajiem noteikumiem, kuri ietverti Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un Pamatlēmumā 2006/960/TI, lai, izstrādājot skaidrus un saskaņotus noteikumus, atvieglotu un nodrošinātu pienācīgu un ātru informācijas apmaiņu starp dažādu dalībvalstu kompetentajām tiesībsardzības iestādēm.
- (6) Jo īpaši būtu jānovērš neatbilstības starp attiecīgajiem noteikumiem, kuri ietverti Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un Pamatlēmumā 2006/960/TI, aptverot informācijas apmaiņu noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkā un tādējādi pilnībā aizstājot minētās konvencijas 39. un 46. pantu, ciktāl tas attiecas uz šādu apmaiņu, līdz ar to nodrošinot nepieciešamo juridisko noteiktību. Turklāt attiecīgie noteikumi būtu jāvienkāršo un jāprecizē, lai veicinātu to rezultatīvu piemērošanu praksē.

- (7) Ir jāparedz noteikumi, kas reglamentē šādas dalībvalstu savstarpējās informācijas, **tostarp kriminālizlūkdatu vākšanas operācijās iegūtas informācijas**, apmaiņas transversālos aspektus. **Tam būtu jāietver informācijas apmaiņa, izmantojot policijas un muitas sadarbības centrus, kas izveidoti starp divām vai vairāk dalībvalstīm uz divpusēju vai daudzpusēju vienošanos pamata noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkā. No otras puses, tam nebūtu jāietver divpusēja informācijas apmaiņa ar trešām valstīm.** Šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāietekmē to Savienības tiesību aktu noteikumu piemērošana, kuri attiecas uz īpašām sistēmām vai regulējumu šādai informācijas apmaiņai, piemēram, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) 2018/1860 ⁴, (ES) 2018/1861 ⁵, (ES) 2018/1862 ⁶ un (ES) 2016/794 ⁷, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām (ES) 2016/681 ⁸ un (ES) 2019/1153 ⁹ un Padomes Lēmumiem 2008/615/TI ¹⁰ un 2008/616/TI ¹¹.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1860 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas informācijas sistēmas izmantošanu to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (OV L 312, 7.12.2018., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1861 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveidi, darbību un izmantošanu robežpārbaudē jomā un ar kuru groza Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un groza un atceļ Regulu (EK) Nr. 1987/2006 (OV L 312, 7.12.2018., 14. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1862 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveidi, darbību un izmantošanu policijas sadarbībā un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un ar ko groza un atceļ Padomes Lēmumu 2007/533/TI un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1986/2006 un Komisijas Lēmumu 2010/261/ES (OV L 312, 7.12.2018., 56. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (OV L 119, 4.5.2016., 132. lpp.).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI (OV L 186, 11.7.2019., 122. lpp.).

¹⁰ Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

¹¹ Padomes Lēmums 2008/616/TI (2008. gada 23. jūnijs) par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši — apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 12. lpp.). Ar priekšlikumu Regulai par automatizētu datu apmaiņu policijas sadarbības vajadzībām ("Prīme II") ir paredzēts atcelt minēto Padomes lēmumu daļas.

Šī direktīva neskar noteikumus Konvencijā, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību (Neapoles II konvencija).

- (7.a) Tā kā šī direktīva nebūtu jāpiemēro personas datu apstrādei tādas darbības gaitā, kas ir ārpus Savienības tiesību aktu darbības jomas, darbības, kas attiecas uz valsts drošību, nebūtu jāuzskata par darbībām, kas ir šīs direktīvas darbības jomā.
- (8) Šī direktīva nereglamentē informācijas sniegšanu un izmantošanu kā pierādījumus tiesvedībā. Proti, tā nebūtu jāsaprot kā tāda, kas paredz tiesības izmantot saskaņā ar šo direktīvu sniegto informāciju kā pierādījumu, un līdz ar to tā neskar piemērojamus tiesību aktos paredzētās prasības saņemt piekrišanu no dalībvalsts, kas sniedz informāciju šādai izmantošanai. Šī direktīva neskar Savienības tiesību aktus par pierādījumiem, piemēram, Regulu (ES) .../...¹² [par Eiropas elektronisko pierādījumu sniegšanas un saglabāšanas rīkojumiem elektronisko pierādījumu gūšanai krimināllietās] un Direktīvu (ES) .../...¹³ [ar ko paredz saskaņotus noteikumus juridisko pārstāvju iecelšanai ar mērķi iegūt pierādījumus kriminālprocesā]. Tādējādi dalībvalstis piekrišanu informācijas izmantošanai par pierādījumu tiesvedībā var dot informācijas sniegšanas laikā vai pēc tam, tostarp, ja tas nepieciešams saskaņā ar valsts tiesību aktiem, izmantojot tiesiskās sadarbības instrumentus, kas ir spēkā starp dalībvalstīm.

¹² Priekšlikums regulai, COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

¹³ Priekšlikums direktīvai, COM(2018) 226 final – 2018/0107 (COD).

- (9) Uz visu informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu būtu jāattiecinā **četri** [...] vispārīgi principi, proti, pieejamības, vienlīdzīgas piekļuves, [...] konfidencialitātes **un datu piederības** princips. Lai gan šie principi neskar konkrētākus šīs direktīvas noteikumus, pēc tiem attiecīgos gadījumos būtu jāvadās, interpretējot un piemērojot šo direktīvu. Piemēram, pieejamības princips būtu jāsaprot kā norāde, ka attiecīgajai informācijai, kas pieejama vienas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam vai tiesībaizsardzības iestādēm, pēc iespējas lielākā mērā būtu jābūt pieejamai arī citu dalībvalstu iestādēm. Tomēr šim principam nevajadzētu ietekmēt to konkrēto šīs direktīvas noteikumu piemērošanu, kuri pamatotos gadījumos ierobežo informācijas pieejamību, piemēram, noteikumus par informācijas pieprasījumu atteikuma pamatojumu un tiesas atļauju, **kā arī pienākumu saņemt tās valsts piekrišanu informācijas apmaiņai, kura informāciju sākotnēji sniegusi**. Turklāt saskaņā ar vienlīdzīgas piekļuves principu citu dalībvalstu vienotā kontaktpunkta un tiesībaizsardzības iestāžu piekļuvei attiecīgajai informācijai būtībā vajadzētu būt tādai pašai, proti, ne stingrākai un ne mazāk stingrai kā tās pašas dalībvalsts iestādēm, ievērojot šīs direktīvas konkrētākos noteikumus.
- (9.a) **Direktīvas pamatā esošais pieejamās informācijas jēdziens ietver informāciju, kas ir gan tieši pieejama, gan netieši pieejama tiesībaizsardzības iestādēm. Tieši pieejama informācija attiecas uz visu informāciju, kas tiek turēta datubāzē, kura ir tieši pieejama pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam vai tiesībaizsardzības iestādēm, neatkarīgi no tā, vai tā iepriekš ir iegūta ar piespiedu līdzekļiem. No otras puses, netieši pieejamai informācijai ir nepieciešama pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts vienotā kontaktpunkta vai tiesībaizsardzības iestāžu rīcība, lai to iegūtu. Šajā rīcībā nebūtu jāiekļauj piespiedu pasākumi. Katrai dalībvalstij būtu jāiesniedz Padomes Ģenerālsekretariātam tieši pieejamās informācijas saraksts un netieši pieejamās informācijas saraksts, kas jāiekļauj "Valstu faktu lapās", kuras pievienotas Padomes dokumentam "Rokasgrāmata par tiesībaizsardzības informācijas apmaiņu".**

- (10) Lai sasniegtu mērķi atvieglot un nodrošināt pienācīgu un ātru informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, būtu jāparedz iespēja iegūt šādu informāciju, adresējot informācijas pieprasījumu attiecīgās citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam saskaņā ar konkrētām skaidrām, vienkāršotām un saskaņotām prasībām. Kas attiecas uz šādu informācijas pieprasījumu saturu, tad jo īpaši, neskarot vajadzību izvērtēt katru gadījumu atsevišķi, būtu izsmelīgi un pietiekami detalizēti jānorāda, kad tie uzskatāmi par steidzamiem un vismaz kādi paskaidrojumi tajos būtu jāietver.
- (11) Lai gan jebkurā gadījumā vajadzētu būt paredzētai iespējai, ka katras dalībvalsts vienotais kontaktpunkts iesniedz informācijas pieprasījumus citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam, elastības labad dalībvalstīm būtu jāļauj nolemt, ka papildus šādus pieprasījumus **citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem** var iesniegt arī **dažas** to tiesībsardzības iestādes, **kas iesaistītas Eiropas sadarbībā. Katrai dalībvalstij būtu šo izraudzīto tiesībsardzības iestāžu saraksts jāatjaunina un jāiesniedz Komisijai un Padomes Ģenerālsekretariātam, lai to iekļautu “Valstu faktu lapās”, kuras pievienotas Padomes dokumentam “Rokasgrāmata par tiesībsardzības informācijas apmaiņu”.** Tomēr, lai vienotie kontaktpunkti varētu veikt šajā direktīvā paredzētās koordinēšanas funkcijas, ir nepieciešams, lai gadījumā, ja dalībvalsts pieņem šādu lēmumu, tās vienotais kontaktpunkts būtu informēts par visiem šādiem nosūtītajiem pieprasījumiem, kā arī par visiem ar tiem saistītajiem paziņojumiem, vienmēr saņemot to kopijas.

- (12) Lai nodrošinātu vienotajam kontaktpunktam iesniegto informācijas pieprasījumu ātru apstrādi, ir jānosaka termiņi. Šādiem termiņiem vajadzētu būt skaidriem un samērīgiem, un tajos būtu jāņem vērā, vai informācijas pieprasījums ir steidzams un vai **informācija ir tieši vai netieši pieejama tiesībsardzības iestādēm** [...]. Lai nodrošinātu piemērojamo termiņu ievērošanu, vienlaikus pieļaujot zināmu elastību, ja tas ir objektīvi pamatoti, izņēmuma kārtā jāatļauj izdarīt atkāpes tikai tad, ja un tiklīdz, ciktāl pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentajai tiesu iestādei ir nepieciešams papildu laiks, lai pieņemtu lēmumu par nepieciešamās tiesas atļaujas piešķiršanu. Šāda vajadzība var rasties, piemēram, informācijas pieprasījumā minēto jautājumu plašā tvēruma vai sarežģītības dēļ. **Lai ierobežotu risku zaudēt iespēju konkrētos gadījumos veikt kritiski svarīgas darbības, informācija pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij būtu jāsniedz, tiklīdz vienotā kontaktpunkta rīcībā ir informācija, pat ja minētā informācija ir tikai daļa no kopējās pieejamās informācijas, kas attiecas uz pieprasījumu. Pārējā informācija būtu jāsniedz pēc tam.**
- (13) Izņēmuma gadījumos dalībvalstij var būt objektīvs pamats atteikt vienotajam kontaktpunktam iesniegto informācijas pieprasījumu. Lai nodrošinātu ar šo direktīvu izveidotās sistēmas rezultatīvu darbību, šie gadījumi būtu jānosaka izsmēļoši un jāinterpretē šauri. Ja uz pieprasījuma atteikuma iemesliem attiecas tikai daļa informācijas, uz kuru attiecas šāds informācijas pieprasījums, pārējā informācija ir jāsniedz šajā direktīvā noteiktajā termiņā. Būtu jāparedz iespēja lūgt paskaidrojumus, kas apturētu piemērojamus termiņus. Tomēr šādai iespējai vajadzētu būt tikai tad, ja paskaidrojumi ir objektīvi nepieciešami un samērīgi, jo pretējā gadījumā informācijas pieprasījums būtu jāatsaka kāda šajā direktīvā norādīta iemesla dēļ. Rezultatīvas sadarbības interesēs būtu jā saglabā iespēja pieprasīt vajadzīgos paskaidrojumus arī citās situācijās, tomēr neapturot termiņus.

- (14) Lai nodrošinātu vajadzīgo elastību, ņemot vērā operatīvās vajadzības, kas praksē var atšķirties, būtu jāparedz divi citi informācijas apmaiņas veidi papildus vienotajiem kontaktpunktiem iesniegtajiem informācijas pieprasījumiem. Pirmais no tiem ir spontāna informācijas sniegšana, proti, pēc vienotā kontaktpunkta vai tiesībaizsardzības iestāžu iniciatīvas un bez iepriekšēja pieprasījuma. Otrais ir informācijas sniegšana pēc vienoto kontaktpunktu vai tiesībaizsardzības iestāžu informācijas pieprasījumiem, kurus tās iesniegušas nevis vienotajam kontaktpunktam, bet gan tieši citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm. Attiecībā uz abiem veidiem būtu jānosaka tikai ierobežots prasību minimums, jo īpaši par vienoto kontaktpunktu informēšanu un — attiecībā uz informācijas sniegšanu pēc savas iniciatīvas — par situācijām, kurās informācija ir jāsniedz, un lietojamo valodu.
- (15) Prasība par iepriekšēju tiesas atļauju informācijas sniegšanai var būt svarīgs aizsardzības pasākums. Dalībvalstu tiesību sistēmas šajā ziņā ir atšķirīgas, un šī direktīva nebūtu jāsaprot kā tāda, kas ietekmē šādas valstu tiesību aktos noteiktas prasības, izņemot to, ka uz tām attiecas nosacījums, ka iekšzemes informācijas apmaiņa un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm notiek līdzvērtīgi gan pēc būtības, gan procesuālā ziņā. Turklāt, lai līdz minimumam samazinātu jebkādu kavēšanos un sarežģījumus, kas saistīti ar šādas prasības piemērošanu, vienotajam kontaktpunktam vai attiecīgā gadījumā tās dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm, kurā atrodas kompetentā tiesu iestāde, būtu jāveic visi praktiskie un juridiskie pasākumi, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar vienoto kontaktpunktu vai citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādi, kas pieprasījusi informāciju, lai pēc iespējas ātrāk iegūtu tiesas atļauju. **Lai gan direktīvas juridiskais pamats attiecas tikai uz sadarbību tiesībaizsardzības jomā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu, tas neliedz to, ka uz tiesu iestādēm attiecas daži minētās direktīvas noteikumi.**

- (16) Ir īpaši svarīgi, lai saistībā ar jebkuru informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu tiktu nodrošināta Savienības tiesību aktos paredzētā personas datu aizsardzība. Šajā nolūkā šīs direktīvas noteikumi būtu jāsaskaņo ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680¹⁴. Jo īpaši būtu jāprecizē, ka visiem personas datiem, ar kuriem apmainās vienotie kontaktpunkti un tiesībaizsardzības iestādes, arī turpmāk jāaprobežojas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/794¹⁵ II pielikuma B iedaļas 2. punktā uzskaitītajām datu kategorijām. Turklāt, ciktāl iespējams, visi šādi personas dati būtu jānošķir pēc to precizitātes un ticamības pakāpes, proti, fakti būtu jānošķir no personiskiem vērtējumiem, lai nodrošinātu gan personu aizsardzību, gan apmaiņā iekļautās informācijas kvalitāti un ticamību. Ja izrādās, ka personas dati ir nepareizi, tie būtu nekavējoties jālabo vai jāizdzēš. Šāda labošana vai dzēšana, kā arī jebkura cita personas datu apstrāde saistībā ar darbībām, kas paredzētas šajā direktīvā, būtu jāveic saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 un Regulu (ES) 2016/679¹⁶, kuru noteikumi ar šo direktīvu netiek skarti.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

- (17) Lai vienotie kontaktpunkti pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas varētu pienācīgi un ātri sniegt informāciju, ir svarīgi, lai attiecīgo dalībvalstu attiecīgās amatpersonas viena otru saprastu. Valodas barjera bieži kavē pārrobežu informācijas apmaiņu. Šā iemesla dēļ būtu jāizstrādā noteikumi par to, kuras valodas jālieto vienotajiem kontaktpunktiem iesniegtajos informācijas pieprasījumos, vienoto kontaktpunktu sniegtajā informācijā un visos citos ar to saistītajos paziņojumos, piemēram, par atteikumiem un paskaidrojumiem. Minētajos noteikumos būtu jāpanāk līdzsvars starp valodu daudzveidības ievērošanu Savienībā un pēc iespējas mazākām tulkošanas izmaksām, no vienas puses, un operatīvajām vajadzībām, kas saistītas ar pienācīgu un ātru informācijas apmaiņu pāri robežām, no otras puses. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāizveido saraksts, kurā pēc to izvēles būtu iekļauta viena vai vairākas[...] valodas, kā arī viena valoda, kas ir plaši saprotama un plaši lietota praksē, proti, angļu valoda. **Katrai dalībvalstij būtu šis valodu saraksts jāatjaunina un jāiesniedz Komisijai un Padomes Ģenerālsekretariātam, lai to iekļautu “Valstu faktu lapās”, kuras pievienotas Padomes dokumentam “Rokasgrāmata par tiesībaizsardzības informācijas apmaiņu”.**

- (18) Eiropas Savienības Aģentūras tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropola) kā Savienības kriminālizmeklēšanas informācijas centra tālāka attīstība ir prioritāra. Tāpēc, apmainoties ar informāciju vai jebkādiem ar to saistītiem paziņojumiem, neatkarīgi no tā, vai tas notiek saskaņā ar vienotajam kontaktpunktam vai tiesībaizsardzības iestādei iesniegtu informācijas pieprasījumu vai pēc pašu iniciatīvas, Eiropolam būtu jānosūta tās kopija, tomēr tikai tiktāl, ciktāl tas attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas ietilpst Eiropola mērķu darbības jomā.
- Šis noteikums pārsniedz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/794 noteikto un pastiprina tās 7. panta 6. punkta a) apakšpunkta noteikumus, kas atstāj dalībvalsts ziņā izlemt, vai informācija būtu jānosūta Aģentūrai. Praksē to var izdarīt, pēc noklusējuma atzīmējot attiecīgo SIENA lodziņu. Dažos gadījumos, kad informācijas nosūtīšana Eiropolam varētu apdraudēt valsts drošību, notiekošu izmeklēšanu vai kādas personas drošību vai kad informācijas izpaušana apdraudētu datu piederības principu, vienotajiem kontaktpunktiem un tiesībaizsardzības iestādēm vajadzētu būt iespējai atkāpties no šīs obligātās kopijas nosūtīšanas, un tas pamato izņēmumu saraksta izveidi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/794 7. panta 7. punktu. Šis noteikums neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/794 18. un 19. pantu, kas attiecas uz Eiropola veiktās informācijas apstrādes nolūka un ierobežojumu noteikšanu.**

- (19) Būtu jānovērš tiesībaizsardzības informācijas pārsūtīšanai starp dalībvalstīm [...] izmantoto saziņas kanālu paplašināšanās, jo tas kavē pienācīgu un ātru šādas informācijas apmaiņu. Tāpēc būtu jānosaka, ka drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogramma *SIENA*, ko pārvalda Eiropols saskaņā ar Regulu (ES) 2016/794, ir obligāti jāizmanto visiem šādiem sūtījumiem un paziņojumiem saskaņā ar šo direktīvu, tostarp informācijas pieprasījumu nosūtīšanai, kas iesniegti vienotajiem kontaktpunktiem un tieši tiesībaizsardzības iestādēm, informācijas sniegšanai pēc šādiem pieprasījumiem un pēc savas iniciatīvas, paziņojumiem par atteikumiem un paskaidrojumiem, kā arī kopiju nosūtīšanai vienotajiem kontaktpunktiem un Eiropolam. **Tam nebūtu jāattiecas uz iekšēju informācijas apmaiņu dalībvalstī.** Šajā nolūkā visiem vienotajiem kontaktpunktiem, kā arī visām tiesībaizsardzības iestādēm, kas var būt iesaistītas šādā apmaiņā, vajadzētu būt tieši savienotiem ar *SIENA*. Šajā sakarā tomēr būtu jāparedz pārejas periods, lai ļautu pilnībā ieviest *SIENA*. **Turklāt, lai ņemtu vērā operatīvo realitāti un nekavētu tiesībaizsardzības iestāžu labu sadarbību, ir izveidots izņēmumu saraksts, lai pievērstos gadījumiem, kad cita droša sakaru kanāla izvēle ir pamatota un veicina informācijas apmaiņu.**

- (20) Lai vienkāršotu, atvieglotu un labāk pārvaldītu informācijas plūsmas, katrai dalībvalstij būtu jāizveido [...] viens vienots kontaktpunkts, kura kompetencē būtu koordinēt informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu. **Katrai dalībvalstij pēc vienotā kontaktpunkta izveides būtu jāsniedz minētā informācija Komisijai turpmākai publicēšanai un vajadzības gadījumā minētā informācija būtu jāatjaunina. Katrai dalībvalstij tā pati informācija būtu jāiesniedz Padomes Ģenerālsekretariātam, lai to iekļautu “Valstu faktu lapās”, kuras pievienotas Padomes dokumentam “Rokasgrāmata par tiesībsardzības informācijas apmaiņu”.** Vienotajiem kontaktpunktiem jo īpaši būtu jāsekmē tiesībsardzības iestāžu vides sadrumstalotības mazināšana, jo īpaši attiecībā uz informācijas plūsmām, reaģējot uz pieaugošo nepieciešamību kopīgi apkarot pārobežu noziedzību, piemēram, narkotiku tirdzniecību un terorismu. Lai vienotie kontaktpunkti varētu rezultatīvi pildīt koordinēšanas funkciju attiecībā uz pārobežu informācijas apmaiņu tiesībsardzības nolūkos saskaņā ar šo direktīvu, tiem būtu jāpiešķir vairāki konkrēti minimālie uzdevumi, kā arī tiem būtu jābūt noteiktām minimālajām spējām.
- (21) Minētajām vienoto kontaktpunktu spējām būtu jāietver piekļuve visai dalībvalstī pieejamajai informācijai, **neatkarīgi no tā, vai šī informācija ir tieši vai netieši pieejama tiesībsardzības iestādēm saskaņā ar 9.a apsvērumu,** cita starpā nodrošinot lietotājdraudzīgu piekļuvi visām attiecīgajām Savienības un starptautiskajām datubāzēm un platformām piemērojamajos Savienības un valsts tiesību aktos noteiktajā kārtībā. Lai varētu izpildīt šīs direktīvas prasības, jo īpaši attiecībā uz termiņiem, vienotajiem kontaktpunktiem būtu jānodrošina atbilstoši resursi, tostarp atbilstošas tulkošanas iespējas, un tiem būtu jādarbojas visu diennakti. Šajā sakarā to rezultativitāti un efektivitāti var palielināt, ja tiem ir reģistrācijas dienests, kas spēj atlasīt, apstrādāt un novirzīt ienākošos informācijas pieprasījumus. Šīm spējām būtu jāietver arī tas, ka tiem ir nepārtraukti pieejamas tiesu iestādes, kas ir kompetentas piešķirt nepieciešamās tiesas atļaujas. Praksē to var izdarīt, piemēram, nodrošinot šādu tiesu iestāžu fizisku klātbūtni vai funkcionālu pieejamību vai nu vienotā kontaktpunkta telpās, vai tiešu pieejamību pēc izsaukuma.

- (22) Lai vienotie kontaktpunkti varētu rezultatīvi veikt koordinēšanas funkcijas saskaņā ar šo direktīvu, to sastāvā vajadzētu būt to valsts tiesībsardzības iestāžu pārstāvjiem, kuru iesaistīšanās ir nepieciešama, lai nodrošinātu pienācīgu un ātru informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu. Lai gan katra dalībvalsts pati lemj par konkrētu organizāciju un sastāvu, kas vajadzīgs, lai izpildītu šo prasību, šādu pārstāvju vidū var būt policijas, muitas un citas tiesībsardzības iestādes, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana vai izmeklēšana, kā arī iespējamie reģionālo un divpusējo biroju kontaktpunkti, piemēram, sadarbības koordinatori un atašēji, kas piekomandēti vai norīkoti darbā citās dalībvalstīs, un attiecīgās Savienības tiesībsardzības aģentūras, piemēram, Eiropols. Tomēr rezultatīvas koordinācijas labad vienotajos kontaktpunktos būtu jāiekļauj vismaz Eiropola valsts vienības, *SIRENE* biroja [...] un Interpola nacionālā centrālā biroja pārstāvji, kā noteikts attiecīgajos tiesību aktos, un neatkarīgi no tā, ka šī direktīva nav piemērojama informācijas apmaiņai, ko īpaši reglamentē šie Savienības tiesību akti.

- (23) Lai vienotie kontaktpunkti varētu rezultatīvi un efektīvi pildīt savus uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu, jo īpaši attiecībā uz informācijas pārvaldību, ir jāizveido un jāizmanto elektroniska vienota lietu pārvaldības sistēma ar noteiktām minimālajām funkcijām un iespējām. **Lai izstrādātu lietu pārvaldības sistēmu, būtu jāizmanto universālā ziņojuma formāta (UMF) standarts. Dalībvalstu iestādes un Eiropols tiek mudināti izmantot UMF standartu, kam būtu jākalpo par standartu strukturētai pārrobežu informācijas apmaiņai starp informācijas sistēmām, iestādēm vai organizācijām tieslietu un iekšlietu jomā.**
- (24) Lai varētu veikt šīs direktīvas piemērošanas nepieciešamo uzraudzību un izvērtēšanu, būtu jāparedz prasība dalībvalstīm vākt un katru gadu iesniegt Komisijai konkrētus datus. Šī prasība jo īpaši ir vajadzīga, lai novērstu salīdzināmu datu trūkumu, kas kvantitatīvi raksturotu attiecīgo informācijas apmaiņu, kā arī atvieglotu Komisijas pienākumu sniegt ziņojumus. **Nepieciešamie dati būtu automātiski jāģenerē lietu pārvaldības sistēmai un SIENA.**
- (25) Ņemot vērā noziedzības un terorisma pārrobežu raksturu, dalībvalstīm ir jāpaļaujas citai uz citu, lai apkarotu šādus noziedzīgus nodarījumus. Nav iespējams pietiekami labi sasniegt pienācīgu un strauju informācijas plūsmu starp attiecīgajām tiesībsardzības iestādēm un Eiropolu, ja dalībvalstis rīkojas vienas pašas. Ņemot vērā rīcības mērogu un sekas, to var labāk panākt Savienības līmenī, izstrādājot vienotus noteikumus par informācijas apmaiņu. Tādējādi Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (26) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī direktīva pilnveido Šengenas *acquis*, Dānijai saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo direktīvu, būtu jāizlemj, vai tā šo direktīvu ieviesīs savos tiesību aktos.
- (27) Šī direktīva ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija piedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ¹⁷; tādēļ Īrija piedalās šīs direktīvas pieņemšanā un tai šī direktīva ir saistoša.
- (28) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ¹⁸, šī direktīva ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ¹⁹ 1. panta A. punktā.

¹⁷ **Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā** (OV L 64, 7.3.2002.).

¹⁸ OV L 176, 10.7.1999, 36. lpp.

¹⁹ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999.).

- (29) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ²⁰ šī direktīva ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidojums, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta H punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ²¹ 3. pantu un Padomes Lēmuma 2008/149/TI ²² 3. pantu.

²⁰ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

²¹ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008.).

²² Padomes Lēmums 2008/149/TI (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008.).

- (30) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ²³ šī direktīva ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidojums, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta H punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ²⁴ 3. pantu un Padomes Lēmuma 2011/349/ES ²⁵ 3. pantu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

²³ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

²⁴ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011.).

²⁵ Padomes Lēmums 2011/349/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, jo īpaši saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību (OV L 160, 18.6.2011.).

I nodaļa

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par informācijas apmaiņu starp dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm [...] noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos.

Proti, šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par:

- a) informācijas pieprasījumiem, ko iesniedz dalībvalstu izveidotajiem [...] vienotajiem kontaktpunktiem, jo īpaši par šādu pieprasījumu saturu, **informācijas sniegšanu, ievērojot šādus pieprasījumus**, obligātajiem termiņiem pieprasītās informācijas sniegšanai **un** šādu pieprasījumu atteikumu iemesliem [...];
- b) attiecīgās informācijas sniegšanu pēc savas iniciatīvas vienotajiem kontaktpunktiem vai citu dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm, jo īpaši par situācijām un veidu, kādā šāda informācija ir jāsniedz;
- c) saziņas kanālu, kas jāizmanto [...] informācijas apmaiņai **saskaņā ar šo direktīvu**, un informāciju, kas jāsniedz vienotajiem kontaktpunktiem saistībā ar informācijas apmaiņu tieši starp dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm;
- d) vienotā kontaktpunkta izveidi, uzdevumiem, sastāvu un iespējām, tostarp par vienotas elektroniskas lietu pārvaldības sistēmas ieviešanu, **paredzot 16. panta 1. punktā noteiktās funkcijas un spējas [...] 14. panta 2. punktā noteiktajiem uzdevumiem.**

2. Šo direktīvu nepiemēro informācijas apmaiņai starp dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, ko īpaši reglamentē citi Savienības tiesību akti. **Neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar šo direktīvu un citiem Savienības tiesību aktiem, dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt noteikumus, kas vēl vairāk veicina informācijas apmaiņu ar [...] citu dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos, tostarp izmantojot dalībvalstu noslēgtas divpusējas vai daudzpusējas vienošanās.**
3. Šī direktīva neuzliek dalībvalstīm pienākumu:
- a) iegūt informāciju, izmantojot piespiedu līdzekļus [...];
 - b) glabāt informāciju **vienīgi** nolūkā **to sniegt citu dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm** [...];
 - c) sniegt informāciju citu dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm, lai to izmantotu kā pierādījumus tiesvedībā.
4. Šī direktīva nerada tiesības izmantot saskaņā ar šo direktīvu sniegto informāciju kā pierādījumus tiesvedībā. **Dalībvalsts, kas sniedz informāciju, var dot piekrišanu tās izmantošanai par pierādījumu tiesvedībā, tostarp, ja tas nepieciešams saskaņā ar valsts tiesību aktiem, izmantojot tiesiskās sadarbības instrumentus, kas ir spēkā starp dalībvalstīm.**

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- (1) “tiesībaizsardzības iestāde” ir jebkura dalībvalsts iestāde, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenta novērst, atklāt vai izmeklēt noziedzīgus nodarījumus, **tostarp šādas iestādes, kas piedalās kopīgās struktūrās, kuras izveidotas starp divām vai vairāk dalībvalstīm uz divpusēju vai daudzpusēju vienošanos pamata noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkā. Šī tiesībaizsardzības iestādes definīcija neattiecas uz aģentūrām vai vienībām, kas jo īpaši nodarbojas ar valsts drošības jautājumiem, un sadarbības koordinatoriem, kas norīkoti, ievērojot Šengenas konvencijas 47. pantu;**
- 1.a) “izraudzītā tiesībaizsardzības iestāde” ir tiesībaizsardzības iestāde, kas ir pilnvarota iesniegt informācijas pieprasījumu citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem saskaņā ar 4. panta 1. punktu;
- 2) “smagi noziedzīgi nodarījumi” ir jebkuri no turpmāk minētajiem:
 - a) nodarījumi, kas minēti Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI ²⁶ 2. panta 2. punktā;
 - b) nodarījumi, kas minēti Regulas (ES) 2016/794 3. panta 1. un 2. punktā;
 - c) [...]

²⁶ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

- 3) “informācija” ir jebkurš saturs, kas attiecas uz vienu vai vairākām fiziskām **vai juridiskām** personām, faktiem vai apstākļiem, kuri ir svarīgi tiesībsardzības iestādēm [...] noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas **vai kriminālizlūkdatu vākšanas** uzdevumu izpildes [...] **nolūkā**, kas tām paredzēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- 4) “pieejama” informācija ir informācija, kas tiek turēta **datubāzē, kura ir tieši pieejama** pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam vai tiesībsardzības iestādēm (**tieša piekļuve**), vai informācija, ko minētie vienotie kontaktpunkti vai minētās tiesībsardzības iestādes var iegūt no citām valsts iestādēm vai no privātām pusēm, kas ir iedibinātas attiecīgajā dalībvalstī, **ja to atļauj valsts tiesību akti un saskaņā ar tiem**, neizmantojot piespiedu līdzekļus (**netieša piekļuve**);
- 5) “*SIENA*” ir Eiropola pārvaldīta **un izstrādāta** drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogramma, kuras mērķis ir atvieglot informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Eiropolu;
- 6) “personas dati” ir personas dati, kas definēti [...] **Direktīvas** (ES) 2016/680 [...] **3.** [...] panta 1. punktā.
- 7) “**pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts**” ir dalībvalsts, kuras vienotais kontaktpunkts vai izraudzītā tiesībsardzības iestāde iesniedz informācijas pieprasījumu saskaņā ar 4. pantu;
- 8) “**pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts**” ir dalībvalsts, kuras vienotais kontaktpunkts saņem informācijas pieprasījumu saskaņā ar 4. pantu.

Informācijas apmaiņas principi

Dalībvalstis saistībā ar visu informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu nodrošina, ka:

- a) [...] informāciju, kas pieejama **to** vienotajam kontaktpunktam [...] vai [...] tiesībsardzības iestādēm, [...] **var** sniegt citu dalībvalstu vienotajam kontaktpunktam [...] vai tiesībsardzības iestādēm **saskaņā ar šo direktīvu** (“pieejamības princips”);
- b) nosacījumi informācijas pieprasīšanai no citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem [...] un nosacījumi informācijas sniegšanai citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem un **izraudzītajām** tiesībsardzības iestādēm ir līdzvērtīgi nosacījumiem, ko piemēro, pieprasot un sniedzot līdzīgu informāciju [...] **valsts līmenī** (“vienlīdzīgas piekļuves princips”);
- c) citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem vai tiesībsardzības iestādēm sniegto informāciju, kas ir atzīmēta kā konfidenciāla, šīs tiesībsardzības iestādes aizsargā saskaņā ar prasībām, kas noteiktas attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, kuri nodrošina līdzīgu konfidencialitātes līmeni (“konfidencialitātes princips”).
- d) **ja pieprasītā informācija sākotnēji ir iegūta no citas dalībvalsts vai trešās valsts, šādu informāciju var sniegt citas dalībvalsts tiesībsardzības iestādei vai Eiropalam tikai ar tās dalībvalsts vai trešās valsts piekrišanu, kura sākotnēji sniegusi informāciju, un saskaņā ar tās izvirzītajiem nosacījumiem šādas informācijas izmantošanai, ja vien minētā dalībvalsts vai trešā valsts nav devusi iepriekšēju piekrišanu šādai informācijas sniegšanai (“datu piederības princips”).**

II nodaļa

Informācijas apmaiņa, kas tiek veikta, izmantojot vienotos kontaktpunktus

4. pants

Informācijas pieprasījumi vienotajam kontaktpunktam

1. Dalībvalstis nodrošina, ka **informācijas pieprasījums, kuru** to vienotais kontaktpunkts un – ja tās tā ir nolēmušas – [...] **izraudzītās** tiesībaizsardzības iestādes iesniedz [...] **citas** dalībvalsts[...] vienotajam kontaktpunktam[...], **atbilst 2.–5. punktā izklāstītajiem** nosacījumiem.

Dalībvalstis paziņo Komisijai to tiesībaizsardzības iestāžu sarakstu, kuras valsts līmenī ir izraudzītās iesniegt informācijas pieprasījumus tieši citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem. Tās atjaunina minēto informāciju pēc vajadzības.

[...] Dalībvalstis [...] nodrošina, ka [...] **to izraudzītās tiesībaizsardzības iestādes** vienlaikus ar šādu pieprasījumu iesniegšanu nosūta minēto pieprasījumu [...] kopijas minētās dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam. **Šā panta 1.a punktā minēto ārkārtas iemeslu dēļ dalībvalstis var nolemt atļaut to izraudzītajām tiesībaizsardzības iestādēm nenosūtīt šādu kopiju.**

- 1.a Dalībvalstis var nolemt atļaut, ka to izraudzītās tiesībaizsardzības iestādes vienlaikus ar pieprasījumu iesniegšanu saskaņā ar 1. punktu nenosūta minēto pieprasījumu kopijas minētās dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam šādos gadījumos:
- (a) ļoti sensitīvas izmeklēšanas, kurām ir vajadzīgs atbilstošs konfidencialitātes līmenis attiecībā uz to informācijas apstrādi, ja izmeklēšana varētu būt apdraudēta;
 - (b) terorisma gadījumi, kas nav saistīti ar ārkārtas vai krīzes pārvarēšanas situācijām;
 - (c) tādu personu aizsardzība, kuru drošība var būt apdraudēta.
2. Informācijas pieprasījumus citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam iesniedz tikai tad, ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka:
- a) pieprasītā informācija ir nepieciešama un samērīga, lai sasniegtu 1. panta 1. punktā minēto mērķi;
 - b) pieprasītā informācija ir pieejama [...] **minētajai** [...] dalībvalstij, **kā noteikts 2. panta 4. punktā.**
3. Visos informācijas pieprasījumos citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam norāda, vai tie ir steidzami.
- Šādus informācijas pieprasījumus uzskata par steidzamiem, ja, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus attiecīgajā lietā, ir objektīvs pamats uzskatīt, ka pieprasītā informācija ir viens vai vairāki no šādiem gadījumiem:
- a) būtiska, lai novērstu tūlītējus un nopietnus draudus sabiedriskajai drošībai dalībvalstī;
 - b) nepieciešama, lai aizsargātu personas [...] **dzīvību vai fizisko neaizskaramību**, kas ir pakļauta nenovēršamam riskam;

- c) nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu, kas var ietvert brīvības atņemšanai līdzvērtīgu ierobežojošu pasākumu saglabāšanu;
- d) pastāv nenovēršams risks, ka informācija zaudēs savu nozīmi, ja netiks steidzami sniegta.

4. Informācijas pieprasījumos, ko iesniedz citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam, ietver visus nepieciešamos paskaidrojumus, lai tos varētu pienācīgi un ātri apstrādāt saskaņā ar šo direktīvu, un tostarp ir ietverta vismaz šāda informācija:

- a) pieprasītās informācijas specifikācija, kas ir tik detalizēta, cik vien konkrētajos apstākļos ir pamatoti iespējams;
- b) informācijas pieprasīšanas mērķa apraksts, **tostarp faktu apraksts un norāde par pamatā esošo nodarījumu;**
- c) objektīvi iemesli, kādēļ tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija ir pieejama [...] **minētajai [...] dalībvalstij, kā noteikts 2. panta 4. punktā;**
- d) attiecīgā gadījumā – paskaidrojums par saistību starp mērķi un [...] **jebkuru** personu vai **subjektu** [...], uz [...] **kuru** attiecas informācija;
- e) attiecīgā gadījumā – iemesli, kādēļ pieprasījums tiek uzskatīts par steidzamu;
- f) **ierobežojumi attiecībā uz pieprasījumā ietvertās informācijas izmantošanu citiem mērķiem, nevis tiem, kuriem tā ir iesniegta.**

5. Informācijas pieprasījumus citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam iesniedz vienā no valodām, kas iekļautas pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts izveidotajā sarakstā un publicētas saskaņā ar 11. pantu.

5. pants

Informācijas sniegšana saskaņā ar pieprasījumiem vienotajam kontaktpunktam

1. Ievērojot šā panta 2. punktu un 6. panta 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts sniedz informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar 4. pantu, cik drīz vien iespējams un [...] attiecīgi šādos termiņos:
 - a) astoņas stundas – steidzamiem pieprasījumiem, kas attiecas uz informāciju, kas [...] **tiek turēta datubāzē, kura ir tieši pieejama pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam vai tiesībaizsardzības iestādēm (tieša piekļuve) saskaņā ar 2. panta 4. punktu [...];**
 - b) trīs kalendārās dienas – steidzamiem pieprasījumiem, kas attiecas uz informāciju, kuru pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts **vienotais kontaktpunkts vai [...]** tiesībaizsardzības iestādes **var iegūt no citām publiskām iestādēm vai privātām pusēm, kas ir iedibinātas minētajā dalībvalstī, ja tas ir atļauts un ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, bez piespiedu līdzekļiem (netieša piekļuve) [...];**
 - c) septiņas kalendārās dienas – visiem **citiem** pieprasījumiem [...].

Pirmajā daļā noteiktie [...] **termiņi** sākas ar informācijas pieprasījuma saņemšanas brīdi.

2. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbilstīgi 9. pantam pieprasītā informācija ir pieejama tikai pēc tiesas atļaujas saņemšanas, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var atkāpties no 1. punktā [...] **noteiktajiem** termiņiem, ciktāl tas nepieciešams šādas atļaujas saņemšanai.

Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts veic abas turpmāk minētās darbības:

- i) nekavējoties informē [...] pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par paredzamo kavēšanos, norādot paredzamās kavēšanās ilgumu un tās iemeslus;
- ii) pēc tam to pastāvīgi informē un sniedz pieprasīto informāciju pēc iespējas ātrāk pēc tiesas atļaujas saņemšanas.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts sniedz saskaņā ar 4. pantu pieprasīto informāciju [...] pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij valodā, kurā saskaņā ar 4. panta 5. punktu ir iesniegts minētais informācijas pieprasījums.

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to vienotais kontaktpunkts sniedz pieprasīto informāciju **izraudzītajai** pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādei, tas vienlaikus nosūta informācijas kopiju arī minētās dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam.

4. **Ārkārtas iemeslu dēļ, kas uzskaitīti 4. panta 1.a punktā, dalībvalstis var nolemt atļaut, ka to vienotais kontaktpunkts vienlaikus ar informācijas sniegšanu izraudzītajām citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm saskaņā ar šo pantu nenosūta minētās informācijas kopiju minētās dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam.**

5. **Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja pieprasītā informācija nav pieejama pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam un tiesībaizsardzības iestādēm, to vienotais kontaktpunkts informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti.**

Informācijas pieprasījumu atteikumi

1. **Neskarot 3. panta b) punktu**, dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts atsakās sniegt informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar 4. pantu, tikai tad, ja pastāv kāds no šādiem iemesliem:
- a) [...]
 - b) informācijas pieprasījums neatbilst 4. pantā noteiktajām prasībām;
 - c) ir atteikta tiesas atļauja, kas saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem nepieciešama saskaņā ar 9. pantu;
 - d) [...]
 - e) ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka pieprasītās informācijas sniegšana:
 - i) būtu pretrunā **vai kaitētu** būtiskām attiecīgās pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts **nacionālās** drošības interesēm;
 - ii) apdraudētu [...] noziedzīga nodarījuma notiekošu izmeklēšanu; vai
 - iii) **apdraudētu personas drošību** [...];

- f) **pieprasījums attiecas uz nodarījumu, par ko saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem soda ar maksimālo ieslodzījuma termiņu uz vienu gadu vai mazāk, vai pieprasījums attiecas uz lietu, kas saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem nav nodarījums;**
- g) **pieprasītā informācija sākotnēji ir iegūta no citas dalībvalsts vai trešās valsts, un minētā dalībvalsts vai trešā valsts pēc pieprasījuma nav devusi piekrišanu informācijas sniegšanai.**

Jebkurš atteikums ietekmē tikai to pieprasītās informācijas daļu, uz kuru attiecas pirmajā daļā minētie iemesli, un attiecīgā gadījumā neietekmē pienākumu sniegt pārējo informācijas daļu saskaņā ar šo direktīvu.

- 2. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts 5. panta 1. punktā paredzētajā termiņā informē [...] pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par atteikumu, norādot atteikuma iemeslus.

- 3. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts nekavējoties pieprasa **no pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts** papildu paskaidrojumus, kas vajadzīgi, lai apstrādātu informācijas pieprasījumu, kurš pretējā gadījumā būtu jāatsaka [...].

Šīs regulas 5. panta 1. punktā minētos termiņus aptur no brīža, kad [...] pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts saņēmusi pieprasījumu sniegt paskaidrojumus, līdz brīdim, kad pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts vienotais kontaktpunkts saņem paskaidrojumus.

- 4. Šā panta 3. un 4. punktā minētos atteikumus, atteikumu iemeslus, paskaidrojumu pieprasījumus un paskaidrojumus, kā arī visus citus paziņojumus, kas saistīti ar informācijas pieprasījumiem citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam, nosūta valodā, kurā saskaņā ar 4. panta 5. punktu iesniegts minētais pieprasījums.

III nodaļa

Cita veida informācijas apmaiņa

7. pants

Informācijas sniegšana pēc savas iniciatīvas

0. Dalībvalstis pēc savas iniciatīvas ar sava vienotā kontaktpunkta vai tiesībaizsardzības iestāžu starpniecību var sniegt citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem vai tiesībaizsardzības iestādēm to rīcībā esošu informāciju, ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šāda informācija varētu būt svarīga minētajai dalībvalstij 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos.
1. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts vai tiesībaizsardzības iestādes pēc savas iniciatīvas sniedz citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem vai tiesībaizsardzības iestādēm [...] to rīcībā esošu informāciju, ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šāda informācija varētu būt svarīga minētajai dalībvalstij **smagu noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos, kā definēts 2. panta 2. punktā [...]**. Tomēr šāds pienākums nepastāv, ja attiecībā uz šādu informāciju piemēro 6. panta 1. punkta c) [...] vai e) apakšpunktā minētos iemeslus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to vienotais kontaktpunkts vai tiesībaizsardzības iestādes pēc savas iniciatīvas sniedz informāciju **citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam** saskaņā ar **0. un** 1. punktu, tas tiek darīts vienā no valodām, kas iekļautas sarakstā, kuru izveidojusi **saņēmēja** [...] dalībvalsts un kurš publicēts saskaņā ar 11. pantu.

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to vienotais kontaktpunkts [...] sniedz šādu informāciju citas dalībvalsts tiesībsardzības iestādei, tie vienlaikus nosūta šīs informācijas kopiju arī minētās citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam. **Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to tiesībsardzības iestādes sniedz šādu informāciju citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam vai tiesībsardzības iestādei, tās attiecīgā gadījumā vienlaikus nosūta minētās informācijas kopiju arī savam vienotajam kontaktpunktam vai minētās citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam.**

- 2.a Ārkārtas iemeslu dēļ, kas uzskaitīti 4. panta 1.a punktā, dalībvalstis var nolemt atļaut, ka to tiesībsardzības iestādes vienlaikus ar informācijas sniegšanu citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam vai tiesībsardzības iestādēm saskaņā ar šo pantu nenosūta minētās informācijas kopiju savam vienotajam kontaktpunktam vai minētās dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam.

Informācijas apmaiņa pēc pieprasījumiem, kas iesniegti tieši tiesībaizsardzības iestādēm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja **to** vienotie kontaktpunkti [...] iesniedz informācijas pieprasījumus tieši citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm, [...] **tie vienlaikus sniedz minētās informācijas kopiju** [...] minētās citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam.
Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to tiesībaizsardzības iestādes sniedz informāciju saskaņā ar šādiem pieprasījumiem, tās vienlaikus sniedz minētās informācijas kopiju savam vienotajam kontaktpunktam.
- 1.a Ārkārtas iemeslu dēļ, kas uzskaitīti 4. panta 1.a punktā, dalībvalstis var nolemt atļaut, ka to vienotais kontaktpunkts vienlaikus ar informācijas pieprasīšanu citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm saskaņā ar 1. punktu nenosūta minētā pieprasījuma kopiju minētās citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam. **Ārkārtas iemeslu dēļ, kas uzskaitīti 4. panta 1.a punktā, dalībvalstis var nolemt atļaut savām tiesībaizsardzības iestādēm vienlaikus ar informācijas sniegšanu citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam saskaņā ar 1. punktu nenosūtīt minētās informācijas kopiju savam vienotajam kontaktpunktam.**
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to tiesībaizsardzības iestādes iesniedz informācijas pieprasījumus vai sniedz informāciju saskaņā ar šādiem pieprasījumiem tieši citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm, tās vienlaikus sniedz minētā pieprasījuma vai minētās informācijas kopiju [...] savam vienotajam kontaktpunktam [...], kā arī minētās citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam.

- 2.a Ārkārtas iemeslu dēļ, kas uzskaitīti 4. panta 1.a punktā, dalībvalstis var nolemt atļaut, ka to tiesībaizsardzības iestādes vienlaikus ar informācijas pieprasīšanu vai sniegšanu citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm saskaņā ar 2. punktu nenosūta minētā pieprasījuma vai minētās informācijas kopiju savam vienotajam kontaktpunktam vai minētās citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam.**

IV nodaļa

Papildu noteikumi par informācijas sniegšanu saskaņā ar II un III nodaļu

9. pants

Tiesas atļauja

1. Dalībvalstis neparedz pienākumu saņemt tiesas atļauju informācijas sniegšanai citas dalībvalsts vienotajam kontaktpunktam vai tiesībaizsardzības iestādei saskaņā ar II un III nodaļu, ja šādu prasību nepiemēro attiecībā uz līdzīgu informācijas sniegšanu [...] **valsts līmenī**.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad to valsts tiesību aktos ir paredzēts pienākums saņemt tiesas atļauju informācijas sniegšanai [...] citai dalībvalstij saskaņā ar 1. punktu, to vienotais kontaktpunkts [...] vai tiesībaizsardzības iestādes nekavējoties veic visus vajadzīgos pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai pēc iespējas ātrāk saņemtu šādu tiesas atļauju.
3. Šā panta 1. punktā minētos tiesas atļaujas pieprasījumus izvērtē un par tiem lemj saskaņā ar kompetentās tiesu iestādes dalībvalsts tiesību aktiem.

10. pants

Papildu noteikumi attiecībā uz informāciju, kas ir personas dati

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad to vienotais kontaktpunkts vai tiesībaizsardzības iestādes saskaņā ar II un III nodaļu sniedz informāciju, kas ir personas dati:

- i) tiek sniegti tikai to kategoriju personas dati, **kuras ir nepieciešamas un samērīgas, lai sasniegtu pieprasījuma mērķi**, un kuras ir uzskaitītas Regulas (ES) 2016/794 II pielikuma B iedaļas 2. punktā;
- ii) vienotais kontaktpunkts vai to tiesībaizsardzības iestādes vienlaikus un iespējamā apjomā nodrošina arī nepieciešamos elementus, kas ļauj vienotajam kontaktpunktam vai citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādei novērtēt personas datu precizitātes, pilnīguma un ticamības pakāpi, kā arī to, cik atjaunināti ir personas dati.

11. pants

Valodu saraksts

1. Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina sarakstu ar vienu vai vairākām [...] valodām [...], kurās to vienotais kontaktpunkts var **apmainīties ar informāciju** [...]. Šajā sarakstā iekļauj angļu valodu.
2. Dalībvalstis šos sarakstus, kā arī visus to atjauninājumus iesniedz Komisijai. [...]

Informācijas sniegšana Eiropolam

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja to vienotais kontaktpunkts vai to tiesībsardzības iestādes nosūta informācijas pieprasījumus, sniedz informāciju saskaņā ar šādiem pieprasījumiem, sniedz informāciju pēc savas iniciatīvas [...] saskaņā ar II un III nodaļu, tās vienlaikus nosūta to kopiju arī Eiropolam, ciktāl informācija, uz kuru attiecas paziņojums, attiecas uz nodarījumiem, kas ietilpst Eiropola mērķu darbības jomā saskaņā ar Regulu (ES) 2016/794.
2. **Dalībvalstis var nolemt nesniegt kopiju vai atlikt tās sniegšanu Eiropolam, ja šāda sniegšana:**
 - (a) būtu pretrunā vai kaitētu būtiskām dalībvalsts nacionālās drošības interesēm;
 - (b) apdraudētu noziedzīga nodarījuma notiekošu izmeklēšanu;
 - (c) apdraudētu personas drošību;
 - d) izpaustu informāciju, kas attiecas uz organizācijām vai konkrētām izlūkošanas darbībām nacionālās drošības jomā;
 - e) izpaustu informāciju, kas sākotnēji ir iegūta no citas dalībvalsts vai trešās valsts, un minētā dalībvalsts vai trešā valsts pēc pieprasījuma nav devusi piekrišanu informācijas sniegšanai.

13. pants

SIENA izmantošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad to vienotais kontaktpunkts vai tiesībaizsardzības iestādes nosūta informācijas pieprasījumus, sniedz informāciju saskaņā ar šādiem pieprasījumiem, sniedz informāciju pēc savas iniciatīvas [...] saskaņā ar II un III nodaļu vai 12. pantu, tie to dara, izmantojot *SIENA*.
- 1.a **Dalībvalstis var atļaut saviem vienotajiem kontaktpunktiem vai tiesībaizsardzības iestādēm neizmantot *SIENA* šādos gadījumos:**
 - (a) informācijas apmaiņa ir sākta, izmantojot Interpola saziņas kanālu;
 - b) daudzpusēja informācijas apmaiņa, kurā iesaistītas arī trešās valstis vai starptautiskas organizācijas, kas nav savienotas ar *SIENA*;
 - c) informācijas apmaiņa var notikt ātrāk, izmantojot citu saziņas kanālu steidzamiem pieprasījumiem;
 - d) informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm, kurā neparedzēti tehniski vai operatīvi incidenti rosina cita kanāla izmantošanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts, kā arī visas to tiesībaizsardzības iestādes, kas var būt iesaistītas informācijas apmaiņā saskaņā ar šo direktīvu, ir tieši savienoti ar *SIENA*.

V nodaļa

Vienotais kontaktpunkts informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm

14. pants

Izveidošana, uzdevumi un spējas

1. Katra dalībvalsts izveido [...] vienu valsts vienoto kontaktpunktu, kas ir centrālā struktūra, kura atbild par informācijas apmaiņas koordinēšanu saskaņā ar šo direktīvu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts ir pilnvarots veikt vismaz visus turpmāk minētos uzdevumus:
 - a) saņemt un izvērtēt informācijas pieprasījumus, **kas iesniegti saskaņā ar 4. pantu**;
 - b) nosūtīt informācijas pieprasījumus attiecīgajām valsts tiesībaizsardzības [...] iestādēm un vajadzības gadījumā koordinēt šādu pieprasījumu apstrādi un informācijas sniegšanu pēc šādiem pieprasījumiem;
 - c) **koordinēt** informācijas analī[...]zi un struktur[...]ēšanu, lai to sniegtu [...] **pieprasījuma iesniedzējām** dalībvalstīm;
 - d) pēc pieprasījuma vai pēc [...] **savas** iniciatīvas sniegt informāciju [...] citām dalībvalstīm saskaņā ar 5. un 7. pantu;

- e) atteikties sniegt informāciju saskaņā ar 6. pantu un vajadzības gadījumā pieprasīt paskaidrojumus saskaņā ar 6. panta 3. punktu;
- f) nosūtīt informācijas pieprasījumus citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem saskaņā ar 4. pantu un vajadzības gadījumā sniegt paskaidrojumus saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) to vienotajam kontaktpunktam ir piekļuve visai to tiesībsardzības iestāžu rīcībā esošajai informācijai, **kā definēts 2. panta 4. punktā**, ciktāl tas nepieciešams, lai veiktu šajā direktīvā noteiktos uzdevumus;
- b) to vienotais kontaktpunkts veic savus uzdevumus 24 stundas diennaktī 7 dienas nedēļā;
- c) to vienotais kontaktpunkts ir nodrošināts ar personālu, resursiem un spējām, tostarp tulkošanas resursiem, kas vajadzīgi, lai pienācīgi un ātri veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu [...], **tostarp attiecīgā gadījumā** saskaņā ar 5. panta 1. punktā noteiktajiem termiņiem;
- d) tiesu iestādes, kuru kompetencē ir izsniegt valsts tiesību aktos paredzētās tiesas atļaujas saskaņā ar 9. pantu, ir pieejamas **pēc izsaukuma** vienotajam kontaktpunktam 24 stundas diennaktī 7 dienas nedēļā.

4. Dalībvalstis viena mēneša laikā pēc vienotā kontaktpunkta izveides [...] par to paziņo Komisijai. Tās atjaunina minēto informāciju pēc vajadzības.

Komisija šos paziņojumus, kā arī visus atjauninājumus publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

15. pants

Sastāvs

1. Dalībvalstis nosaka [...] **to** vienotā kontaktpunkta organizāciju un sastāvu tā, lai tas varētu efektīvi un rezultatīvi veikt šajā direktīvā paredzētos uzdevumus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotajā kontaktpunktā ir to valsts tiesībaizsardzības iestāžu pārstāvji, kuru iesaistīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu pienācīgu un ātru informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu, tostarp vismaz šādi pārstāvji, ciktāl attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem ir pienākums izveidot vai iecelt šādas vienības vai birojus:
 - a) Eiropola valsts vienība, kas izveidota ar Regulas (ES) 2016/794 7. pantu;
 - b) *SIRENE* birojs, kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1862 ²⁷ 7. panta 2. punktu;
 - c) [...]
 - d) Interpola nacionālais centrālais birojs (NCB), kas izveidots saskaņā ar Starptautiskās Kriminālpolicijas organizācijas (Interpola) Statūtu 32. pantu.

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1862 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveidi, darbību un izmantošanu policijas sadarbībā un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un ar ko groza un atceļ Padomes Lēmumu 2007/533/TI un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1986/2006 un Komisijas Lēmumu 2010/261/ES (OV L 312, 7.12.2018., 56. lpp.).

Lietu pārvaldības sistēma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to vienotais kontaktpunkts ievieš un izmanto elektronisku vienotu lietu pārvaldības sistēmu kā repozitoriju, kas ļauj vienotajam kontaktpunktam veikt tā uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu. Lietu pārvaldības sistēmai ir vismaz visas šādas funkcijas un iespējas:
 - a) reģistrēt 5. un 8. pantā minētos ienākošos un izejošos informācijas pieprasījumus, kā arī jebkādu citu saziņu ar vienotajiem kontaktpunktiem un attiecīgā gadījumā ar citu dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm saistībā ar šādiem pieprasījumiem, tostarp informāciju par atteikumiem un attiecīgi 6. panta 2. un 3. punktā minētos paskaidrojumu pieprasījumus un to sniegšanu;
 - b) reģistrēt saziņu starp vienoto kontaktpunktu un valstu tiesībaizsardzības iestādēm saskaņā ar 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu;
 - c) reģistrēt informācijas sniegšanu vienotajam kontaktpunktam un attiecīgā gadījumā citu dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm saskaņā ar 5., 7. un 8. pantu;
 - d) salīdzināt 5. un 8. pantā minētos ienākošos informācijas pieprasījumus ar vienotajam kontaktpunktam pieejamo informāciju, tostarp informāciju, kas sniegta saskaņā ar 5. panta 3. punkta otro daļu un 7. panta 2. punkta otro daļu, un citu attiecīgo informāciju, kas reģistrēta lietu pārvaldības sistēmā;
 - e) nodrošināt pienācīgus un ātrus turpmākus pasākumus pēc 4. pantā minēto informācijas pieprasījumu saņemšanas, jo īpaši, lai ievērotu 5. pantā noteiktos pieprasītās informācijas sniegšanas termiņus;

- f) būt sadarbībspējīgai ar *SIENA*, jo īpaši nodrošinot, ka ar *SIENA* starpniecību ienākošos paziņojumus var tieši reģistrēt lietu pārvaldības sistēmā un ka ar *SIENA* starpniecību izejošos paziņojumus var tieši nosūtīt no tās;
- g) izvērtēšanas un uzraudzības nolūkos, jo īpaši 17. panta nolūkā, ģenerēt statistiku par informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu;
- h) pārskatatbildības un kibernetikas nolūkos reģistrēt piekļuves un citas apstrādes darbības saistībā ar lietu pārvaldības sistēmā esošo informāciju **saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 25. pantu.**

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visi kibernetikas riski, kas saistīti ar lietu pārvaldības sistēmu, jo īpaši attiecībā uz tās arhitektūru, pārvaldību un kontroli, tiek pārvaldīti un novērsti piesardzīgā un iedarbīgā veidā un ka ir paredzēti pienācīgi aizsardzības pasākumi pret neatļautu piekļuvi un ļaunprātīgu izmantošanu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka visi personas dati, ko apstrādā to vienotais kontaktpunkts, atrodas lietu pārvaldības sistēmā tikai tik ilgi, cik tas ir nepieciešams un samērīgi personas datu apstrādes nolūkiem, un pēc tam tiek neatgriezeniski dzēsti, **saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 5. pantu.**

VI nodaļa

Nobeiguma noteikumi

17. pants

Statistika

1. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam iesniedz Komisijai **iepriekšējā gada** statistiku par informācijas apmaiņu ar citām dalībvalstīm saskaņā ar šo direktīvu.
2. Statistika aptver vismaz šādus elementus:
 - a) informācijas pieprasījumu skaitu, ko iesniedzis to vienotais kontaktpunkts un tiesībsardzības iestādes;
 - b) vienotā kontaktpunkta un tiesībsardzības iestāžu saņemto informācijas pieprasījumu un sniegto atbilžu skaitu, atsevišķi izdalot steidzamos un nesteidzamos, kā arī pārējās dalībvalstis, kas saņēmušas informāciju;
 - c) saskaņā ar 6. pantu noraidīto informācijas pieprasījumu skaitu sadalījumā pa pieprasījuma iesniedzējām dalībvalstīm un atteikuma iemesliem;
 - d) to gadījumu skaitu, kad nav ievēroti 5. panta 1. punktā minētie termiņi, jo bija jāsaņem tiesas atļauja saskaņā ar 5. panta 2. punktu, sadalījumā pa dalībvalstīm, kas iesniegušas attiecīgos informācijas pieprasījumus.

18. pants

Ziņojumu sniegšana

1. Komisija līdz *[spēkā stāšanās diena + 3 gadi]* iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē šīs direktīvas īstenošanu.
2. Komisija līdz *[spēkā stāšanās diena + 5 gadi]* iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē šīs direktīvas efektivitāti un rezultativitāti. Komisija ņem vērā dalībvalstu sniegto informāciju un jebkuru citu attiecīgu informāciju, kas saistīta ar šīs direktīvas transponēšanu un īstenošanu. Pamatojoties uz šo izvērtējumu, Komisija lemj par attiecīgiem turpmākiem pasākumiem, tostarp vajadzības gadījumā par tiesību akta priekšlikumu.

19. pants

[...]

[...]

20. pants

Atcelšana

Pamatlēmumu 2006/960/TI atceļ no [21. panta 1. punkta pirmajā daļā minētā datuma].

Atsauces uz pamatlēmumu uzskata par atsaucēm uz attiecīgajiem šīs direktīvas noteikumiem.

21. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs ne vēlāk kā *[spēkā stāšanās diena + 2 gadi]* stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no šā datuma. Tomēr 13. pantu tās piemēro no *[spēkā stāšanās diena + 4 gadi]*.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

23. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*